

Mat. Koup
14633

III

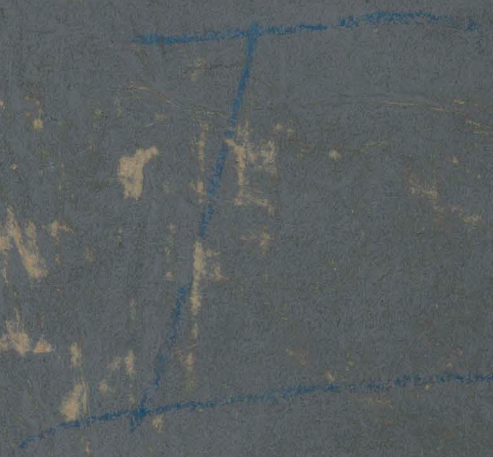
7 2 2

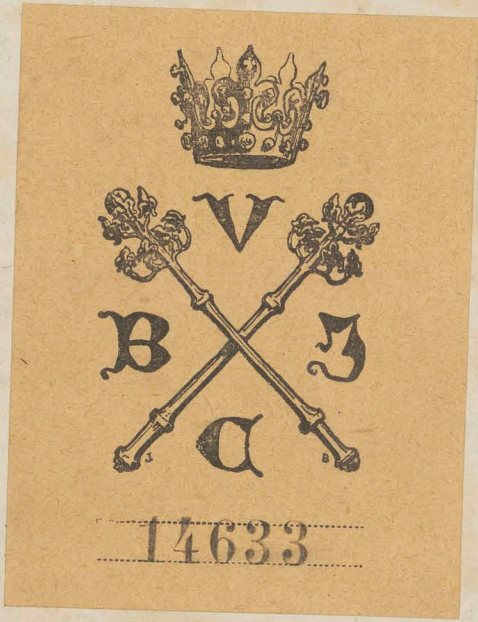
P

12

140
18
59

4995 *Pravo*
1

1878. III. 151.

10 flor.

prawo

Zbiór procesów 29 38
z 18. wieku

A

PROBATION

1. Fryskiewicz - Sicsiński.
2. Dowgiatto - Ptakowicki.
3. Chmara - Wotkowicz.
4. — — —
5. Korkolowicki Szaniawski - Hornicki.
6. Supiński - Piarkowicki.
7. Hornicki - Piarkowicki.
8. — — — koseniowski.
9. Szaniawski - Hornicki.
10. Potocki - Sorok.
11. — — —
12. Woremyński - Musiński.
13. Staniawski - Kamedulski.
14. Chmara - Preradowski.
15. Gostawski - Rymora.
16. Chmara - Preradowski.
17. Radziwiłł - Hylren.
18. Hylren - Radziwiłł.
19. Daryliński - Driedziński.
20. — — —
21. Janowski - Daryliński. 14633 17
22. — — —
23. Bychowice - Chodkiewicz.
24. Matusiewicz - Bychowice.
25. Strenki - Kossak.
26. Kossak.
27. — — —
28. — — —
29. — — —
30. Sugiutowa - Dowsin

31. Zaborowski - Grynata, Lubanski
32. — — —
33. Tomaszewski - Paryna, Odachowski
34. Łęczyński - Sulatycki.
35. Beklewscy - Orzesko.
36. Orzeskowskie, Wyslouck
37. — — —
38. — — —

St

W. K. K. K. K.
Ergebener
Amis

S P R A W A

WW. Leonarda y Maryanny z Podbereskich Korsakow
Rotm: Wwa Wileń: Małzonkow.
z WW. JPP. Janem y samą Jeymć z Mikoszew Korsakami Star: Chmielan: Antonim Strzeckim Komornikiem Ofzm: Przeswietnym Urzędem Ziem: Brasław: y Pilimonem czyli Pilimonskim Woźnym poddanym W. Jana Korsaka y u tegoż na usługach za paiuka będącym.

Upewni Sąd następnie.

- 1mo. Ze dział wieczysty Dóbr wszystkich Oyczystych bez najmniejszey excepcyi między proceduiącemi Korsakami wedle uporcyonowania przez starzych Braci zapisem interczyinym przed dzielczym stanął.
- 2do. Ze nad wyraźność interczyzy y suplementowego do teyże interczyzy zapisu przed działem zgodnie między trzema Bracią zawartych y przyznanych żaden inny warunek w samym działem dolożonym nie był y być niemógł.
- 3tio. Ze Urząd Ziem: Brasław: mimo wyraźność Dokumentow przyznanych niesprawiedliwy z samey parcyałności dla Jana Korsaka składając wyrok, exdywizyą puszczy Zawileyskiej wieczyscie z dawna y dotąd do Woydaciszek należącey, a Leonardowi Korsakowi razem z Woydaciszkami przez dział dostał y do tych czas posydowaney niewolnie zadecydował. Y nadto: z samey suspicyi w kognicyą wszystkich części działem wyrównanych wchodzić exdywizorom graviter peccaminose pozwolił, a co naygorzsa, że od tak uciążliwego wyroku appellacyi przed Trybunał nie dopuścił.
- 4to. Ze Pilimonski Woźny iako dla szczegulnego motivum y przeistoczenia zamilczaney dawności w akceptacyi dobrowolnego działu upłynioney przemyślnie od Jana Korsaka w proceder wzięty, tak żadney wiary to attentatum znaydować niepowinno.

O czym tak się krótko dowodzi.

Zeszły Paweł Korsak Chor: Smol: Oyciec proceduiących dziedzicząc Dobra Woydaciszki w Wileń: Chwoszczow y Starosielle w Polockim, a Kluszczyany w Ptcie Ofzm: leżące, z żoną z domu Dombrowską Synow trzech, Jozefa teraz X. Kanonika Smoleń: Jana dopiero Star: Chmielan: y proceduiącego Leonarda Rottm: Wileń: tudzież Córek trzy: Rachellę w zamęściu Pomarnackę, Terefę Maczyńską Sttnę Kurmelan: y Maryannę Wołodźkową Korsakow y Korsakowny splotził.

Nad wyrażone zaś w górze Dobra, żadnych innych iako pod życiem swoim nie dziedziczonych do sukcedowania potomkom nie zostawi-

stawiwszy, cwfzem 30000. zł. na Mttści Chwofzczowie y Starofielu dla żony fwoiey a matki proceduiących zapisawfzy bez rozdzielenia Dóbr między Syny iako na ów czas nieletnie żyć przestał.

Owdowiała przeto żona onego przez czas nieletności Synow ftarfzych wfzyftkie dobra poffydując dwie Córki ftarfze przy wydaniu w zamęfcia opłaceniem kaźdey po 15000. zł. oprócz wyprawy wy: pożażyła y zrzeczenie z Dóbr wfzelkich dla fiebie y Synow otrzymała.

1759. Apr: 25. Dattn: w tymże Roku 7bra 20. d. w Tryb: przyznanego od Pomarnackich, a 1760. Maia 18. d. dattn: eorundem 24. dnia w Magdeburyi Wileń: przyznanego od Miączynfkich zrzeczeń widymufy *produkuia się.*

Dofzli z czaftem lat zupełnych Jozef y Jan Korfakowie, y zaraz wfzyftkie Dobra do władania fwoiego a razem Leonarda Brata y Maryannę fioftre młodoletnich pod opiekę fwoię zagarnęli.

A godząc w rychłe na ofzukanie brata młodszeo przed fkończeniem Roku na zupełność lat Statutem zamierzoneo do uczynienia działu wieczyftego Dóbr wfzyftkich tegoż brata młodszeo naymnieyfzych intrat niewiadomeo znaglili.

Sami wedle upodobania fchedy proporcyonowali, y niedozwalając opcyi bratu młodszeo (iak byli wedle przepifu prawa powinni) upodobane przez fiebie Młodości pozabierali a oftatnią Leonardowi zoftawili.

Zaiął był nayprzód Jozef Korfak Mttśc Chwofzczow y Starofielle w Wwie Połoc: leżące z fzczegulnym obowiazkiem opłacenia 5000. fieftrze nie zamężney na wyposaźenie, a drugie 5000. Leonardowi bratu młodszeo do Klufzczan.

Potym wziął był Jan Korfak Mttśc Woydacifzki nie tylko z pufzczą wyraźnie, ale też bez żadney excepcyi etiam naymnieyfzey części gruntow y nie więcey ciężaru do opłacenia z oney iak tylko 40000. zł: przyiął.

A na ofstatek Leonardowi Korfakowi Mttśc Klufzczany z przydatkiem (iak wyżej się namienilo) 5000. zł: od Jozefa, y dworku w Mieście Wilnie będącego wydzielili. *Swiadczy to tenże fam dział w Roku.*

1766. Augu: 27. datt: tegoż Ru 7bra 1. d. w Tryb: przyznany. *Widymus ktorego czytać.*

Oftreżony Leonard Korfak o fkrzydzeniu fiebie tym działem, zaraz tegoż dnia ktorego był przyznany, y na tymże Sądzie w Tryb: zamanifestował o to braci, y zapozwał przed Sąd Ziem: Wileń: do Kafłaty podftępnego działu.

Widząc przeto WW. Jozef y Jan Korfakowie iż się przy tym dziele iako brata młodszeo w niezupełności lat iego krzydzącym utrzymać nie mogli, fklonili się do kafłaty onego, y do uformowania na nowo zgodnego a wfzyftkim równość bez krzydwy wymierzaiącego działu.

Pracowali nad tym długo, a przekonani będąc iż młodszeo bratu opcyą do wybrania części wedle prawa pozwolić trzeba, nie pierwey do ftanowienia powtórneo działu przyftąpili, aż wfzyftkie trzy części dołożliwą umiarkowania pracą wyrównali, y co tylko dział następny miał obeymować, zgodne umiarkowania poczynili.

Y na ten koniec rozebrawfzy nayprzód fprzety ruchome na podpifanym przez wfzyftkich trzech braci regeftrze zaftpecyfikowane przyftępując

pując do rozebrania Dóbr leżących konwencją czyli zapis przed dzielczy interczyzyny pierwszy dział kassujący, a następnemu regułę w przewodnictwie, a naybardziej wyrównane Dóbr części opisujący, a nazaiutrz drugi zapis titulo suplementowy do teyże konwencyi stosujący się, złączenie z pierwszym ogulność wyrazow następnego działu zamykający, uczynili.

W których co do przypadku to naypryncypalnicy uważyc?

Kładąc na pierwszą schedę Mttśc Woydaciszki teraz u Leonarda będącą, nazywają oną naygłównieyszą y ofobliwszą iey dobroć przypisując, y dla tego ściśley oną okryślając, nie iuż 40000. zll: równo, iak dział pierwszy (wedle którego Jan Korfak do swojego dziedzictwa był zagarnął) obowiązywał, ale 45000. zll. długi to jest: matce 30000. a siostrze młodzey na ów czas nie zamężney 15000. zll. Poll: winnym do opłacenia przyjmującego oną Dziedzica czynią.

Yaby obierający dla siebie tę Maiętność Dziedzic połowę tey maiętności prawem zastawnym Matce w summie dla niey należney ze wszystkich użytkami, oprócz pufczy aż do oddania całkowitey 30,000. zll: summy wypuścił, a siostrze do obrania stanu procent siódmy corocznie, za obraniem zaś stanu sumnę całkowitą 15000. aby wraz wypłacił, obowiązują.

Et insuper zaścianek Chmielany nazwany z gruntem, sianozęciami, y z poddanym jednym w swoim obrębie zarzeką Wilią położony, z dawna do maiętności Woydaciszek przyśluchający wyłączają, y do Maiętności Kluszczan w Powiecie Ofzmiach: leżący iako od innych mnieyszey na wyrównanie przydają.

Na drugą Schedę kładną Maiętność Chwofzczow z Folwarkiem Starofielem w Wdztwie Poll: leżącą, y ktoby oną na część swoją obrał 14600; zll: summy opłacić z niey przyszłemu dziedzicowi Kluszczan 2400. zll: na erekcyą budynku w teyże Maiętności przez Jana Korfaka wyłożona temuż Janowi Korfakowi (iesliby nie onemu dostała się) wrócić obowiązują.

Proceder w Ziem: Poll: z JW. Zabą na ów czas Chor: Hussar: teraz Kafzell: Poll: ieszcze przez Oycę rozpoczęty kontynuować przyszłemu dziedzicowi Chwofzczewskiemu własnym expensem zlecają, a za ukończeniem z zyskaney summy 5000. zll: dziedzicowi Woydaciskiemu opłacić, a resztę z wygranych zyskow z pretenzyi, y z expensow na bonifikacyą wydatkow procederowych temuż dziedzicowi Chwofzczewskiemu determinują.

Na trzecią Schedę Maiętność Kluszczy w Powiecie Ofzmiach: leżącą wyznaczyszy, a razem oną być naymnieyszą y w dobroci uposledzoną poświadczyszy, nie tak iak pierwszy dział 5000. zll: lecz 14600. zll: przez dziedzica Chwofzczewskiego opłacić się maięciami y przydaniem zaścianku Chmielan: w swoim obrębie, ab antiquo zostającego (iako się wyżej pomieniło) od maiętności Woydaciszek odłączonego, tudzież przyłączeniem Dworku w mieście Wilnie będącego, do wartości pierwszych dwóch sched dorównywaia.

A tym sposobem wedle widzenia y pewney wiadomości swoiey, starši bracia iako temiż dobrami przez czas niemały rządzący wyrównawszy wżyskie trzy części, opcyą pierwszą bratu naymłodszemu Leonardowi, drugą Janowi średniemu, a trzecią Jozefowi naystarzszemu kontentować się wedle prawa zaznaczyli.

Po takim zaś rozebraniu, nic nad ten opis do żadney części nieprzydając, y nic też nieuymając, iż każdy obraney części ze wszystkimi do niey przynależnościami wiecznymi czasy independenter od drugich ma być dziedzicem iak najmocniey zawarowali.

A nakoniec ściiskając obowiązkami brata młodszego procedującego teraz Leonarda Korfaka, żeby y od tego działu nieusuwał się, termin sprawienia działu w Ru. 1767. Januar: 6. dnia, a przyznania onego na dniu ósmym eorundem na fundamencie iedyne tey konwencyi wyznaczyny, iesliby tenże Leonard Korfak obierać dla siebie części niechciał, a tym samym termin sprawienia y przyznania działu zmitrężył, na ów czas Janowi Korfakowi średniemu wolność obrania pierwszey części, & in casu y przez tego nieobrania, Jozefowi starszemu Bratu wydzieląc dla każdego część dozwolili, a obraną, lub wydzieloną przez Brata starszego, wiecznie kontentować się na wzajem lubmitowali się.

Deniq: tegoż Leonarda Korfaka, aby przez następny dział z opieki nad sobą mianey y tenuty Dóbr iemu należnych braci starszych zakwitował, obowiązali, y dalsze mnogie warunki w tymże zapisie interczyzynym y suplementowym poopisywali.

Słowem: co tylko dla bezpieczeństwa wszystkich trzech Braci z nieprzewidzianey pewnością, iaka któremu część dostanie się przemyślić ostrzeżenia y warunkow mogli, wszystko w tych dwóch przedzielczych zapisach pracowicie opisali y dołożyli.

Gdyby zaś puszczyć Woydacišką działem następnym excypować na użytek trzech Braci mieli, nigdzie najmnieyszey wzmianki nieuczynili, y czynić niemogli, bo iak zdawna do Woydacišzek była należną y pierwszym działem przy Woydaciškach zaspeyfikowana, tak y przez następny dział na wieczne czasy przy teyże Maiętności zostawili.

1698. *Maia 23. dnia, Datt: tegoż Ru. Junii 23. w Tryb: przyznane prawo wieczyste puszczyć y grunta Zawileyskie należnemi być zawsze od niepamiętnych czasow do Woydacišzek specyfikujące.*

1766. *Xbra 24. y 25. dnia, datt: a na dniu 29. eorundem w Ziem: Wileń: przyznanych interczyzynego y suplementowego zapisow widymusy, czytać quo ad puncta w dowodzie y Regestr rozebraney ruchomości, widzieć:*

Tegoż czasu Inwentarz ogulny wszystkich trzech maiętności z zupełną specyfikacją należnych własności do kaźdey, tudzież Regestr bydlą do kaźdey schedy wyłączzonego y dalsze mnieyszey importantcyi Regestru sporządizwszy razem z interczyzynymi zapisami w Ziem: Wileń: poprzyznawali, a inne poaktykowali. *Widzieć excerpt przyznań y aktykacyi z Kancellaryi Ziem Wileń: wydany, a same Dokumenta u strony przeciwney.*

Uważyć tu krzywdę W. Jana Korfaka (na którą się teraz zażala) y przez to działu nowego żada.

Pierwszym działem (iako już wiadomo) Maiętność Woydaciški z puszczą y Zaściankiem Chmielany zwanym, y z mnieyszym długiem, bo tylko 40,000. równo Jan Korfak dla siebie był obrał, y nieznał krzywdy dla Leonarda biorącego na ów czas najmnieyszą Maiętność Klufzczany z przydatkiem tylko 5000. zł: y z Dworkiem Wileń:

Teraz gdy od Woydacišzek Leonardowi dostalycn Zaścianek Chmielany z znaczną obfzernością gruntow y sianożęci odebrany, y długu nad to: 5000 przydano, a Maiętność Klufzczany przydatkiem, 14600. zł: y Zaścianku Chmielań: tudzież Dworku Wileń

po-

powiększona, mówi że brat młodszy krzywdził, czyli też oszukał, chociaż wziął taką część iaką Bracia starfi za równą między innymi osądzili, y do wybrania dobrowolnie onemu podali.

Uważyć daley:

Nastąpił czas intercyzą na sprawienie y przyznanie działu opisany, y wraz wszyscy trzy bracia na ten dzień do Woydaciszek z iachawszy, wedle dozwolonego przez intercyzę wyboru, wszystkie trzy schedy Dóbr naymniey ieden drugiemu nieprzeciwiąc się porozbierali, dział z intercyzą co do litery zgodny, y na wszystkie trzy części udzielne inwentarze sporządzili.

A Leonard Korfak tamże zarazem w obecności Braci (iak był przez Intercyzę obowiązany) prawo zastawne na połowę Woydaciszek sobie dostałych w summie 30000. zł; Matce swoiey wydał, Puszczę zaś Woydaciską nie na użytek wszystkich trzech Braci, lecz dla siebie iednego iako iedynie iemu należną od tey zastawy excypował y nadto w tymże momencie, prawem darownym, dożywotnim poddanego Woydaciskiego na imie Fiedora Kościuczonka teyże Matce swoiey iako aktualny wiecznik Woydaciski pod okiem y wiadomością starzich Braci zapisał.

Patrzyli na to przytomni Bracia starfi, ile konieczność wydania Prawa zastawnego Matce z obowiązkiem niepierwiey przystąpić do podpisania działu aż te prawo wydane będzie dostrzegający, y nie tylko excepcyi użytku z puszczy dla jednego Leonarda czynioney ani zapisania poddanego dla Matki w dożywocie niebronili, nie manifestowali, ale wraz po sprawieniu onych Praw dział, y Inwentarze szczegulne do kaźdey schedy popodpisywali, y wszystko zarazem na dniu przez Intercyzę opisanym w Ziem: Wileń: sądownie poprzyznawali.

1767. Januar; 6. d. dattne, a na dniu 8. sorundem przyznane, dział w Excerptie przysnał, a Inwentarze dwa na Chwofzczow y Klufzczany, tudzież Prawo zastawne w Widymusach, trzeci zaś Inwentarz na Woydaciski Leonardowi wydany, y Prawo darowne na poddanego in Authenticis z Extraktami, tudzież Intromissya w tymże Ru. y Miesiącu 13. d. przez Leonarda do Woydaciszek uczyniona, y wraz na dniu 12. Februar: w Grodzie Wileń: zeznana czytać do przeświadczenia.

Zostawili te Dokumenta wszystkie po przyznaniu WW. Korfakowie w Kancellaryi Ziem: Wileń: iako w miejscu przyśięgłą wiarą dla całego obywatelstwa zabezpieczonym, a sami do Domow własnych odiachwawszy, dalsze obowiązki zapisow przeddzielezych zaskuteczniiali.

Z pomiędzy których, że był winnym Jan Korfak z Mntści Chwofzczowa czterech poddanych; idq; Jana Stelmacha, Hrehora Parkucia, Mikołaja y Jakuba Pilimonow do Mntści Woydaciszek wydać, a że dway Pilimonowie przed czafem wydania bezwiadomie z Chwofzczewa pouciekali, W. Jan Korfak zupełną opifom czyniąc satysfakcyą przy wydaniu Janka Stelmacha y Hrehora Parkucia wedle opifu, za zbiegłych Pilimonow, wzamian dwóch innych, to iest: Józefa Bartkę, y Józefa Lifowskiego W. Leonardowi Korfakowi do Mntści Woydaciszek wydał, y wiecznie onych prawem zamiennym zrzekł się, a sobie zyskiwanie y dziedziczenie zbiegłych warował.

1767. 8bra 12. d. dattne, a 1777. Maia 9. d. w Grodzie Wileń: a-

aktykowane Prawo zamienne y nawzajem kwitacyne in Authentico z listem na przyznanie y Extraktami *widzieć*.

Oplacił na terminie Leonard Korfak wedle obowiązku przeddzielczy Interocyzy 600. złt: Pol: W. Józefowi Korfakowi na zaspokojenie długu PP. Karmelitankom winnego, a W. Józef Korfak dobrowolność stałego między nimi działu y obowiązki w zapisach przeddzielczych na każdego włożone wyznając W. Leonarda Korfaka z takowey satysfakcyi wiecznie zakwitował.

1768. Apr: 8. d. datny, a 1777. Maia 9. w Grodzie Wileń: aktykowany zapis kwitacyjny z *Extraktem czytać*.

Dopełniali y dalsze obowiązki Interocyzyne wszyscy trzy Bracia, tak dalece, że w przeciągu lat kilku żaden bezskutecznym nie został.

O czym niżej nastempne porządkiem złożą się dowody uważyc pretensją W. Jana Korfaka, y właśnie onegoż wyznanie.

Który niemogąc przeciw Dokumentom przyznanym wyraźnie powiedzieć, że działu niebyło, y że zle Woydacifzki Leonard Korfak possyduje, a chcąc przecież cóżkolwiek Bratu acz niesłusznie wydrzeć, z pretextu, że Inwentarz na Woydacifzki sporządzony też Mntść w Wdztwie Wileń: być położoną wzmiankuie, a gdyby co z gruntow Zawileyskich należeć do teyże Mntści miało, niewzmienia, powiada, że niesłusznie Leonard Korfak possyduje, grunta y puszczy Zawileyską, a zatym podział oney na wszystkie trzy części być powinien.

A o to sam własnym listem w lat kilka po stałym dziale do W. Strzeckiego Komor: Ofzmiń: pisany prosząc o perswazyą, do Leonarda Korfaka aby mu grunta Zawileyskie do Woydacifzek należące ustompil: wyznaie, y nieobojętnie przyświadcza, że Leonard Korfak nie tylko w Wdztwie Wileń: ale y w Pttcie Ofzmiń: grunta do Woydacifzek należące dziedziczy, kiedy Dziedzictwo onych nabyć od niego żąda.

1769. Febr: 17. d. Datny, a 1778. Januar: 22. d. w Ziem: Wileń: aktykowany List in Authentico z *Extraktem widzieć*.

T Dział pierwszy dla Jana Woydacifzki determinujący w Wdztwie szczególnie Wileń: situm nominujący, smiliter iako y przy drugim dziale Inwentarsem. Mówi ielzcze acz gołłownie Jan Korfak, że tylko do czasu spłacenia Matce 30000. złt: z Woydacifzek pozwolony był użytek z puszczy Woydacifskiej Leonardowi Korfakowi.

A o to w Ru. 1770. zapłacił Leonard tę należność Matce z obowiązku Interocyzy y zupełnie od niey razem z powtórnym mężem Strzeckim piszący się zakwitowanym został.

Półowę Woydacifzek pod zastawą u Matki będącą do posessyi swoiey iako pewny dziedzic eliberował; y nadto poddanego Woydacifskiego Imieniem Jakuba Danilę za dług Oyca iego czasu posessyi Matki zawiniony teyże Matce na pięcioletnią wyługę oddał, y assekuracyą na powrócenie onego po lat pięciu dla siebie sine referentia do Braci wziął.

1770. Febr: 22. d. Datną, a 1772. Januar: 10. d. w Ziem: Wileń: aktykowaną kwitacyą z listem na przyznanie y Extraktami, tudzież assekuracyą na powrócenie poddanego *widzieć*.

A Bracia patrzący na to wszystko, o należność dla siebie puszczy nie dopominali się, żadnego pretextu do Woydacifzek nieformowali, y o bronienie sobie użytku z puszczy niemanifestowali.

Owzmem gdy X. Józef Korfak teraz Kanonik Smoleń: całą część swoją

ią Dóbr leżących, to jest: Mntś Klufzczany w Pttcie Ofzmiń: leżącą bez najmnieyszey excoepcyi Janowi Korfakowi Bratu darował, nietylko żadnego wstępu do Putczy Woydaciskiey w osobie swoiey dla Jana Korfaka w prawie darownym niezachował, ale iż tak Bratu ustompił, iak sam vigore działu posłydował, wyraził.

1771. Aug: 20. d. Dattgo, y w tymże czasie przed Trybłem przyznanego prawa darownego widymus *legatur*.

Oplacał z Woydaciszek Leonard Korfak nexu Intercyzy procent każdoroczny po siedm od sta licząc od summy 15000 złt: Siostrze młodszey Maryannie Korfakownie od Ru 1767. do Ru. 1774. do zamążpóyscia oney przez lat siedm, y był kwitowanym corocznie, a po wydaniu za WJP. Wołodzkę Sttę Urzeckiego, zapłacił wraz całkowitą summę 15000. złt: na posag, a na wyprawę z schedy swoiey 333. złt: gr: 15. dla teyże Siostry wyznaczoną, y od oboygą Wołodżkow kwitacyą z opłacenia tych summ z zrzeczeniem z Dóbr Oyczytych y Macierzytych w tymże Ru. otrzymał. *W dowod.*

1774. Maia 22. d. Dattna, tegoż Ru Xbra 20. d. w Grodzie Wileń: aktykowana kwitacya z listem na przyznanie y z Extraktami, tudzież kwitow z opłaconego procentu sztuk 12. *Produkuje się.*

Nieukrytym było y to przed wiadomością W. Jana Korfaka już na ów czas dwóch części Dóbr działem rozebranych dziedzica, a przecie y w tym czasie iako po zupełnym Dóbr Woydaciszek z długow oczyszczeniu wstępu do pułczy Woydaciskiey nieformował y o zabronienie sobie użytku niemanifestował.

Ale równie iako y Leonard przy Woydaciszkach, tak on przy majątności Klufzczanach pułczę towarową mając, kontraktami kupcom zawodził, y sam z oney pożytki wybierał.

1775. Januar: 6 dnia Dattgo tegoż Roku Xbra 29. dnia w Grodzie Wileń: aktykowanego ekstrakt Kontraktu *widzieć w dowodzie.*

Ale podobno nigdyby klucić brata przeciw własnemu przekonaniu a bardziey przeciw wyrazom przyznanych Dokumentow niepoważył się, gdyby sposob z zatracenia przypadkowie działu w Kancellaryi, a przez to z wydarzonego podchlebnie tłumaczenia o ukrytey wiadomości wyrazow onego, niepodał okazji do złe myślenia w zażądaniu acz niewolnie cudzey własności.

A tym więcey gdyby powolna uczynność Leonarda dla Jana Korfaka pożyczaniem w nagley potrzebie summy 2000. złotych a po długoletnim nieoddaniu rozpoczęciem y kontynuowaniem o własność dopominającego się procederu, niestała się okazyą zwyczajnego w takich okolicznościach ku bratu zażalenia y przemyślow z zatraconego działu wykróczne nadzieie ludzących pomnożenia;

Stało się bowiem, ze wszrzod rozpoczętego już z Janem Korfakiem o dług rękodayney summy procederu za uczynioną przez Leonarda do Kancellaryi Ziem: Wileń: o wydanie działu y Dokumentow razem z działem przyznanych rekwizycyą, gdy też Kancellarya wszystkie tranzakta przeddzielcze, y wczasie działu czynione, inne authestyczne z Extraktami, a inne pierwey przez braci starszych powyimowane widymusami powydawawszy, iż sam dział ani w akta niewprowadzony, ani w oryginalne nieznayduie się oświadczyła.

Trofkliwy o zacaleniu majątku własnego Leonard Korfak doiskiwiając przyczyny zatracenia tak kardynalnego Dokumentu, rozpoczaw-

4.
1
19
24
18.
1 26.

fzy proceder z Kancellaryą w Tryb: im troskliwiey ony kontynuował, tym nieczulżym na takową stratę Jan Korfał okazywał się. Bo nietylko pomocy żadney ku odzyskaniu zastrzegaiącego całość wżysżtkich części Dokumentu, dołączyć z siebie niecheiał, ale owżsem przyganiał tę troskliwość Leonardowi Bratu, oświadczaiać powielokrotnie, iż to naymnieyższa szkoda, gdyż przed-dzielcze zapisy wżysżtkie wyrazy zatraconego działu nieoboiętnie tłumacza. A zaytem y same z siebie są dostatecznymi.

A nareszżtę gdyby tego koniecznie Leonard potrzebował, przyznać na nowo dział wedle zapisow interczyzynych za każdą rekwizycyą oświadczał się.

Upewnia otym Dekret oczywisty Tryb: z instancyi Leonarda Korfaka z Kancellaryą Ziem: Wileń: in principali ferowany.

Gdzie Tryb: po nakazaney in accessorio komportacyi działu przez zesżłego Zmijowskiego Pifarza y Rzewulskiego Regenta sub nexu Juramenti & sub privatione ab officiis, za nienastapieniem przez niemożność tey komportacyi, pryncypalnym wyrokiem uławiaiać kweştyą.

Tak dla tego że Dokumenta przed-dzielcze są dostateczne, y że nad wyrażność onych zatracony dział niemógł inney mieć sonancyi, czego starşi bracia Leonarda aż dotąd niezadawali, iako też dla tego, że W. Jan Korfał równy Konaktor zatraconego działu nie maiać tego za krzywdę ad requisitionem Leonarda Korfaka dział wedle interczyzy ponowić y znowu przyznać oświadczył się, Jurament Pifarzowi samotrzeciemu na niezatraceniu onego ku szkodzię stron uznawşzy, Kancellaryą od kary y od dalszey procekcuyi uwolnił.

1776. Januar: 19. dnia zasżły Dekret oczywisty Tryb: y cały o to proceder *widzieć y czytać ad casum.*

Znał dotąd Jan Korfał dobroć zapisow przed-dzielczych y zgodność onych z zatraconym działem nawet po dacie tego Dekretu przez rok cały, a od nastania działu ogulnie przez lat dzieşięć.

Bo od Roku 1767. tylko co zaczeżtego to iest od dnia 6. Januar: do Ru. 1776. skończonego, to iest do 28. Xbra kiedy pokatny w Miazdzoie pierwşzy - kroć zaniost Manifest, żadnego kroku przeciw tym Dokumentom czynionego nieokazuje, y nieokaze, bo w Ziem: nieokazywał.

A przecie tak śmiało przeciw Dokumentom przyznany po dzieşięcioletney onych akceptacyi, z samey złości czyli raczey nienawifney zazdrości dobrego rządu brata młodszyego targnął się y iakby nayniewinnieyższą miał sprawę, krzywdzac Brata siebie skrzywdzonym być udaie.

Uwiadomiony przeto Leonard Korfał o zaniestonym podştepnie extra Districtum przez Jana Korfaka Manifestie, wraz ten poştepek w Tryb: zmanifestował. A na dowod nieczynionego przez Jana Korfaka w Aktach Wileń: aż do Ru. 1777. Manifestu rewizye Xiąg Grodz: y Ziem: powymował.

1777. Januar: 21. dnia Procefs w Tryb: zaniestony y rewizye Xiąg Wileń: *Widzieć.*

Postrzeżł się Jan Korfał że opoznił wynalazek pretenşyi do Leonarda, formuie nowy sposob ulepszenia onego, y sprawy do Regestrow taktowych wprowadzenia, manifestuie poddanego swego Wożnym przez siebie kreowanego y przynim zawşze na usługach za Paiuka będącego. Zadaie mu kondykt z Leonardem w niepodaniu y
nieze-

niezeznaniu arefztu na summę za kontraktem z pufzczy Leonardowi należąca niby założyć od siebie dysponowanego.

Co iako widocznym było, y jest konceptem na krzywdę Leonarda przemyślnie utworzonym; tak wraz o to w Tryb: Leonard Korfak manifestował się.

1777, Februar: 7. dnia Procefs *Legatur*.

Wynosi niebawnie Jan Korfak w Tryb: Aktorat z Leonardem w takowych Regestrach za żalobą specyfikacją niebyłych nigdy Dóbr w dziedzictwie przodków swoich, a nawet objęte konwencyą przed dzielczą majątki za przemilczane zawodnie udającą dopisując w tymże Aktoracie Woźnego pajuca y poddanego swego zmysłony do niego pretext o niezeznanie arefztu formując.

Y z takiego niebyłych rzeczy tworu intencją sprawę o Remissję do Ziem: Gdzie Trybunał Remissję Sprawy między Korfakami przed sąd ziemski Braślawski uznawszy, z Pilimonem czyli Pilimonskim woźnym proceder przed sobą nakazał. a Jan Korfak zgodną z tymże woźnym dylacją Kopij Spraw zapisał.

1777. Febr: 27. dnia Dekret Remissyiny Trybunalski *widzieć*.

Widział jeszcze Jan Korfak że pisarz Dokumentow przedzielczych y samego działu W. Strzecki Komor. Ofzm: zgodnie od wszystkich trzech braci do tego działu proszony pamiętny wyrazow działu, może być na przeszkodzie zamysłom onego przez wyznanie prawdy u Sądu.

Zabiegając więc takowej przeszkodzie, zmanifestował onego preventive o kondykt z Leonardem z uformowaniem niebyłych nigdy do niego pretenzyi.

Nie przemilczał tego Leonard Korfak y zaraz w Trybunale wzajemny oto w Roku.

1777. Marca 17. Dnia uczynił proces *który legatur*.

A Strzecki iako nayspewniejszy wiadomca wyrazow działu; tak intaminata fide wyznając, iż y sam od wszystkich trzech braci do pisania onych tranzaktow był proszonym, y że w zapisie działowym nietylko excepcya pufzczy Woydacińskiej iako wieczyście przy tychże dobrach zostawioney dołożoną niebyła, ale y nie zgola na wyrazność Zapisow przeddzielczych nie znajdowałofię, Testymonium Leonardowi Korfakowi wydał, w Ziem: Wileń: przyznał, y iuramentem w każdym czasie stwierdzić obowiązował się.

1777. Maia 20. dnia Datne y w tymże czasie przyznane Testimonium in autentico z ekstraktem *widzieć*.

Przyszła nakoniec Sprawa za przewodnictwem Dekretu Remissyinego Trybunalskiego przed Sąd Ziem: Braślawsk: gdzie po złączeniu obu stronnych Aktorow Jan Korfak zaraz ad primam instantiam exdywizyi Dobr wszystkich ogulnie między trzema bracią Korfakami działem wieczyście rozebranych, tudzież sądenia sprawy udzielney o Summę za Obligiem Leonardowi winną w Trybunale Dekretem oczywistym rozładzoney, y osobno o sukcesyją spadku po Matce rozprawy zażądał.

Na co Urząd Ziem: Braślaw; kathegoryczną dając rezolucyą, sprawę obligową Dekretem oczywistym Trybunalskim objętą y finalnie rozładzoną z sądu swojego wyłączył, exdywizyą Dobr przez Jana Korfaka żadaną uchyliwszy, kopie z Spraw cum computatione z obu stron Dokumentow sub nexu iuramenti zadecydował, et in ordine sukcesyji po matce przed sobą forum uznał.

1777. 8bra 4. dnia Dekret akcessoryiny Ziem: Braślaw: *widzieć.*

Za przywołaniem zaś powtórny tę sprawy w tymże Sądzie, Urząd Ziem: Braślaw: po złączeniu wszystkich stron aktoratów po nakazaney y przez strony dopełnionej komportacyi Dokumentow z zaprzyśiężeniem na realności, nayprzód akcessoryinie W. Leonarda Korfaka skrzywdził, gdy potrzebnego z W: Strzeckiego Pisarza Dokumentow wszystkich (o które Sprawa) examinu pra favore Jana Korfaka nieuznał. *widzieć Dekret Folio: 25.*

Potym oczewisty in principali feruiąc wyrok gdy Jan Korfak przez wszystkie probacye kontrowersyi swoich pewność Dokumentow przeddzieleczych, a za niemi stałego wieczyscie działu wyznał; przeciwnie iednak wyrazom Dokumentow przyznanych konkluzye podaiąc, raz gołosłownie, że cała puszcza Woydaciska na użytek wszystkich trzech braci działem excypowana, powtore, z przyczyny że inwentarz na Woydaciszki dla Leonarda przyznany, w Wdztwie Wileń: majątności Woydaciszki być położoną wyraża, a o zawileyskich gruntach y puszczy nie zmiankuje przeciw własnemu listem w górze okazany wyznaniu iż nic za Wilią rzeką do Woydaciszek należnym być niepowinno udawał.

A tym samym pierwszey pretenzyi swoiey o całość puszczy Woydaciskiey odstępując, należności użytku z puszczy tylko Zawileyskiej do Woydaciszek od wiekow należącey dla wszystkich trzech braci bezdowodnie y próżno przywłaszczał: y po tak zawodnych a z sobą, nie zgodnych illacyach konkluzyą znowu własnymże wniesieniem przeciwną o dział czyli exdywizyą urzędową wszystkich Dóbr na nowo podał.

Urząd przekonany z zapisow przeddzieleczych y czasu działu czynionych przyznaniem zgodnie przez wszystkich trzech braci upoważnionych, o pewnym nastaniu działu wieczystego Dóbr wszystkich między trzema bracią Korsakami z Kancellaryi przypadkowie zatraconego y o niezmienności wyrazow onego od wyłożeń zapisow przeddzieleczych z samych skutkow ogulności punktow temiz zapisami obiętych przez każdego z braci nieodstępnie uiszczonych, y z akceptacyi dziesięcioletniey bez naymaieyszey w niczym od żadnego reklamaty utrzymuie każdego przy dziedziństwie Dóbr z działu dostalych na zawsze.

Y zaraz przeciwną przekonaniu y wniołkowi własnemu względem puszczy Woydaciskiey za Wilią rzeką będący wydaiąc sentencyą z przyczyny między innemi wedle wyrazow nakazał naykardynalniefzey a w istocie zawstyżenia wartey: że Jan Korfak dwie części Dóbr sobie dostalych za iedną Leonardowi wydzieloną ustąpić w zamian oświadczył się o całkowitym rozdziale Dóbr w słowach: *de aequalitate sortium in bonitate, quantitate, qualitate & extensione suspicando* na exdywizyą czyli dział nowy przed Urzędnikow ex arbitrio, wyznaczonych odesłał

A regule dla Exdywizorow przepisiąc, nie więcey, iak tylko, ażeby Exdywizorowie habita ratione dobroci wszystkich trzech części rozpoznali, jeżeli puszcza Woydaciska za rzeką Wilią będąca całkowicie do iednych Woydaciszek lub ad bonificationem nierównywających części należy, y na tym wyrok kończyli, nakazał.

Y tak nic pewnego w wyrokach niezłożywszy, apellacyą czyli zwrot sprawy od takiej tytuło exdywizyi nie do siebie, ale do Trybuna-

ju zachował, y od takowego pryncypalnie po Kopiach spraw zapadłego Dekretu swojego apellacyi przez Leonarda zakładaney przed Trybunał niedopuscił.

1778. *Januar. 30. d. Dekretu imie noszący wyraz Producitur & legatur a fol: 90. ad fol: 96. tudzież prolog obustronne wyliczający Kontrawersyje, y na karcie ostatney zakładana przez Leonarda, a przez Urząd niedopuszczona apellacya.*

O co wszystko W. Leonard Korfak wraz tamże w Braślawiu na Jana Korfaka, a niebawnie w Trybunale na Urząd Ziem: Braślawski poczyniwszy manifesta pozwy przed Trybunał exportował.

1778. *Febr. 4. y 11. d. Processa dwa Punkta apellacyjne przez tenże sam Urząd Konnotowane a potym w Grodzie Wileń: aktykowane y pozwow 4. z dowodami Produkuje się*

Dokładał ile miał sposobow nieodstępnego starania do wprowadzenia w rozładek Trbllu: tey sprawy (jako po za apellowanym, Dekrecie, iemu właściwie należney) Leonard Korfak, Lecz gdy losem niepomyślnym docisnąć się do tey dla siebie łatwości nie mogli.

W. Stta. Chmielan: w przed się wziętych na znękanie brata, Sprawą z napastnego przemysłu utworzoną krokach, nieustaiąc, po kilkakrotnym wydawaniu obwieszczeń na Akt titulo exdywizyiny, mimo Dekret zaapellowany, wyszłe zapozwy przed Trybunał, y nie ustanne Leonarda przeciwko tym wszystkim czynnościom Manifesta, sprowadził uporczywie Urzędnikow do majątności swey Kluszczan na Akt uproiektowaney dla siebie exdywizyi.

Czego broniąc, gdy Leonard zesłał od siebie Plenipotenta na dzień 29. *Julij Ru. 1778.* do tego Aktu zamierzony, Urzędnicy favore Starosty Chmiela: niezważając na bronienie y jurisdycję gwałtownie ufundowali, y plenipotencyą od Leonarda wyraźnie do bronienia tylko tego Aktu wydaną po za konnotowaniu przez siebie zawodnie iakby do samey sprawy była wydaną wytłumaczywszy rozsławować się nakazali, bronienia y manifestow nieprzyjęli & etiam in contumacia dzieło swe kończyć od kazali się; iakoż (ut fert fama)niejakieś attentatapo oddaleniu się Plenipotenta Leonardowego formowali, y to attentatum bezwiadomie ukrywają y wydać na rekwizycyą Leonardowi niechcą.

Nadto Plenipotent od W. Rotmistrza zesłany y Woźny z nim będący wiele prześladowań y tkliwych pogrozek aż do wytrącenia Woźnego Oranowskiego ze dworu od samego W. Stty. Chmielan: **Dekretu** sług y przyjaciół iego ucierpieć musieli.

O którą gwałtowność processow sztuk 12. przed Aktem, w czasie Aktu y po Akcie, tak przez samego W. Korsaka Rotmistrza, iako też przez Woynickiego Plenipotenta y Woźnego Oranowskiego na Urzędnikow y stronę czynionych, Plenipotencyą Woynickiemu od Rotmistrza wydaną a przez narzutnych Exdywizorow konnotowaną y trzy Pozwy z dowodami przed Trybunał wydane *Legantur.*

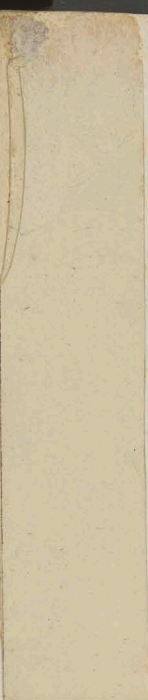
Nieprzeżał na tym prześladowaniu bezwinnego brata Stta. Chmielan: zapozwał go znowu w Ru. teraznieyszym 1779 przed Sąd Ziem: Braślaw: sobie aż nadto przychylny; z formował z niejakimśi Woźnym Czerniawskim do Regestrow takowych motiwum, y na rokach S. Michalskich intentował z takiego przemysłu sprawę, zyskał przyłączenie Aktoratu z Bratem, wygrał e-

xamen z Woźnego, y słuchanie tegoż examinu sądownie
Zyskał nadto y karę na Brata niby za sprzeciwieństwo Dekretowi Ziem:
Braf: w bronieniu narzutney exdywizyi osądzeniem na niego
6. Niedziel więzy y 100. grzywien.

Próżno tam bronit Plenipotent Rotmistrza Korfaka łączenia Aktoratu,
a od przyłączenia daremnie zakładał apellacyą próżno wyma-
wiał od win sprzeciwieństwa żądaniem Remissy przed Trybu-
nał iako w sprawie na apellacyi od oczewistego in principali De-
kretu założoney do rozeznania Trybunalskiego stoiącey a po za-
sądzeniu niewinney kary próżno znowu apellacyą przed Trybunał
zakładał, bo mu to wszystko parcyalny Urząd uchylit, a wszy-
tko wedle myśli, y prozb Stty. Chmielan: osądził Czytał na to.

1779. 8bra. 27. d. titulo Dekrett Ziem: Brastawski na błędach pierwszego
bezprawia fundujący się Kopią examinu Woźnego, punkta apellacyine
przed tym że sądem aktykowane z ekstraktem, processa dwa na Urząd y stro-
ne, y Pozwy przed Trybunał

JOHANNES

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025462

